

Φόβος να δουλεύεις χωρίς αξιοπρέπεια.

Φόβος να μην δουλεύεις καθόλου.

Φόβος αν η μελέτη σου είναι νόμιμη.

Φόβος να πληρώνεις εισφορές
χωρίς αντίκρυσμα.

Φόβος να πληρώνεις άδικους φόρους.

Φόβος να μην έχεις να ζήσεις.

Φόβος της δημοκρατίας
να θυμάται.

Φόβος της μετανάστευσης.

Φόβος των πολιτικών να ακούν.

Φόβος των πολιτών να ενεργούν.

Φόβος της διάλυσης
του κοινωνικού συνόλου.

ΔΕΝ ΕΛΠΙΖΟΥΜΕ
στον κόσμο του κεφαλαίου
ΔΕΝ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ
να τον ανατρεψουμε
ΘΑ ΣΧΕΔΙΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
ΜΕ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΥΛΙΚΑ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ
6 νοεμβρη 2011

συσπειρωση αριστερων αρχιτεκτονων

Η νόθα νομιμοποίηση

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κλονίζεται συθέμελα. Η θεραπεία ΣΟΚ στην οποία έχει υποβάλει την ελληνική κοινωνία, υπό το ΔΝΤ και την ΕΕ, συναντάει πλέον την καθολική και δυναμική αντίθεση του ελληνικού λαού. Με τέχνασμα ένα δημοψήφισμα-παρωδία, φαντάζονται ότι θα εκβιάσουν την πλαστή τους νομιμοποίηση και την παραμονή τους στην εξουσία, για να φέρουν εις πέρας μια σχεδιασμένη καταστροφή.

Μας υποχρέωσαν...

Με αφορμή το δημόσιο χρέος, νομοθετήθηκε η συντριβή των δικαιωμάτων των εργαζομένων, η fast truck εκποίηση του δημόσιου πλούτου, με κατάργηση συνταγματικών όρων και περιορισμών. Εκδηλώθηκε μια μεγάλη επίθεση στην πολιτική και η πιο σαφής έκφραση του νεοφιλελεύθερου μίσους για τη δημοκρατία, από μια συντριπτική πλειοψηφία του πολιτικού προσωπικού, των ΜΜΕ, των επαγγελματιών «εκπροσώπων των εργαζομένων». Είτε ως συμπολίτευση είτε ως «αντιπολίτευση», που κατά κανόνα αδημονεί: «Πιο γρήγορα!» «Πιο δυνατά!»

Κι όμως

Το ΠΑΣΟΚ παρέλαβε δημόσιο χρέος 115% του ΑΕΠ. Με τις άγριες μειώσεις αποδοχών και με την εξοντωτική φορολόγηση των πιο ανυπεράσπιστων κοινωνικών τάξεων και μερίδων, το οδήγησε σήμερα στο 160%. Με υπολογισμούς του ΔΝΤ, μετά τις αποφάσεις της 27.10.2011 (με τον δανεισμό και την επαναχρηματοδότηση τραπεζών), παρά το «κούρεμα» (100 δις) και τις γνωστές συνέπειές του, το χρέος θα παραμείνει στο 150%. Με τις υπεραισιόδοξες υποθέσεις του ΔΝΤ, το 2020, το χρέος θα είναι 120% του ΑΕΠ, δηλαδή μεγαλύτερο από αυτό που ήταν πριν το μνημόνιο.

Γίνεται έτσι προφανές ότι στόχος των κυρίαρχων πολιτικών δεν είναι το χρέος

Υποκρίνονται, αυτοί που το προκάλεσαν, ότι το χρέος είναι κάτι κακό. Όμως καπιταλισμός χωρίς χρέος είναι απλώς αδύνατος. Το χρέος μεταφέρει αξία από το μέλλον στο παρόν. Στον πυρήνα της παραγωγικής δραστηριότητας των κοινωνιών μας, το χρέος αποτελεί προκαταβολή για αξίες που δεν έχουν ακόμα παραχθεί (των εμπορευμάτων) και είναι πάντα προς απόδειξη η πραγμάτωσή τους, (με την πώληση). Για να νομιμοποιείται έτσι το κέρδος, ως «ανταμοιβή» του «ρίσκου» του επιχειρηματία.

Το χρέος είναι το κυκλοφορικό σύστημα του καπιταλισμού. Η επίκλησή του είναι πρόσχημα.

Η σημερινή κρίση του δημόσιου χρέους, στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, στις ΗΠΑ, αποτελεί απλώς σύμπτωμα. Η πραγματική κρίση αφορά στην υπερσυσσώρευση, και την πτώση των ποσοστών κέρδους, που από το 2008 πλήττει όλες τις χώρες του ανεπτυγμένου καπιταλισμού. Πλήττει πρωτίστως τις ζωντανές - νεκρές, τράπεζες - ζόμπι, τους τροφοδότες των οικονομιών τους. Μεταβάλλεται σε κρίση χρέους στις περιοχές που η υποταγή στις χρηματαγορές ήταν εντονότερη και δογματικότερη (Ντουμπάϊ, Ευρωζώνη).

Η επιχείρηση εξόδου από την κρίση, συνίσταται στην καταστροφή κάθε εμπόδιου στην ανταγωνιστικότητα. Η ύφεση που προκαλείται, δεν είναι ούτε απρόβλεπτη, όπως παρουσιάζεται, ούτε ανεπιθύμητη. Μόνον έτσι θα «εκκαθαριστούν οι «μη ανταγωνιστικές» δραστηριότητες και τα ποσοστά κέρδους θα κινηθούν και πάλι ανοδικά, παράλληλα με τη φτώχεια και την ανεργία. Μόνο τότε θα ανακάμψει η συσσώρευση του κεφαλαίου, αρχίζοντας έστω από μικρότερο εύρος παραγωγής.

Επίθεση στον εργαζόμενο αρχιτέκτονα.

Η άσκηση της αρχιτεκτονικής συντελείται πλέον σε τέτοιες συνθήκες, που αποτελούσαν όνειρο για τις πιο επιθετικές συντηρητικές δυνάμεις στον ευρωπαϊκό χώρο. Επί δεκαετίες, η διασφάλισή τους μεθοδεύεται: Με την ελαστικοποίηση των εργασιακών μας σχέσεων (νόμοι Ρέπα της δεκαετίας '90). Με το πλήγμα στα επαγγελματικά μας δικαιώματα (οδηγία 89/48 της ΕΕ). Με την επίθεση στα ασφαλιστικά μας δικαιώματα (Νόμοι Σούφα, Ρέπα, Πετραλιά).

Σήμερα τα όνειρά τους γίνονται εφιαλτική πραγματικότητα.

Καταργούνται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και οι περιορισμοί στις απολύσεις, οι ελάχιστες αμοιβές για τους ελεύθερους επαγγελματίες, τα όρια εκπτώσεων για τις μελέτες δημοσίου.

Στο δημόσιο, η δραματική μείωση των μισθών, συνοδεύεται από το άνοιγμα των ασκών των απολύσεων και της εφεδρείας.

Τη βίαια αρπαγή των αποθεματικών του ΤΣΜΕΔΕ, συνοδεύει η βίαιη απομάκρυνση από το επάγγελμα, με αυξήσεις εισφορών από 1.1.2012, κατά 14,64% (για τους προ του '93 ασφαλισμένους) και έως 93,31% (για τους υπόλοιπους).

Επίθεση στην αρχιτεκτονική.

Την παρακρατική λειτουργία των ΕΠΑΕ, διαδέχεται η ίδρυση των Αρχιτεκτονικών Συμβουλίων. Στόχος, να αποθαρρύνουν την οποιαδήποτε αρχιτεκτονική άποψη, που θα εκτρέπεται των Μορφολογικών Κανόνων, που θα αποφασίζει και θα διατάσσει ο κ. Σηφουνάκης.

Με την υπαγωγή της διαμόρφωσης των εσωτερικών και εξωτερικών χώρων, του αστικού σχεδιασμού και των αστικών παρεμβάσεων (πλνν μνημείων και παραδοσιακών), στην Κατηγορία 2 των Μελετών Δημοσίου, **οι μελέτες περιέρχονται στην αρμοδιότητα των κατόχων πτυχίων** αυτής της κατηγορίας, **που οι μισοί τους δεν είναι – και δεν έχουν διδαχθεί να είναι – αρχιτέκτονες.**

Το χουντικής έμπνευσης «**με την ευθύνη του μηχανικού**» επανέρχεται: Ο δημόσιος έλεγχος των μελετών συμπαρασύρεται από την Καλλικράτεια Δημόσια Διοίκηση, που αποστελεχώνεται, κατακερματίζεται, καταρρέει. Ο μελετητής βρίσκεται στο έλεος της αγοραίας ασοδοσίας.

Επιτέλους, η πολιτεία φαίνεται να αναγνωρίζει τη σχέση της αρχιτεκτονικής με το κοινωνικό όφελος! Με γνήσιο αντικοινωνικό μένος, φροντίζει έτσι να την ακυρώσει, να την υποκαταστήσει, με δημιουργία τουριστικών σκηνικών από άσχετους, με πρόσκληση διαφόρων Ασεμπίγιο, να νομιμοποιήσουν οράματα προελεύσεως Κατάρ. Και πάντα «προς όφελος της επιχειρηματικότητας», εννοείται.

Ο ΣΑΔΑΣ ΠΕΑ που δεν μας αξίζει.

Με προκλητική, αδιαφανή και ανεξέλεγκτη διαχείριση ποσών, από εισφορές και χορηγίες, που ξεπερνούν τα 400.000 €, με πολυτελή συνέδρια και ημερίδες και με δεξιώσεις παραγόντων μυστικές, καταλήξαμε σε ένα Σύλλογο με ταμείο μηδενικό, με απλήρωτο προσωπικό και με αδυναμία να καλυφθούν τα εκτός έδρας για τις συνεδριάσεις των οργάνων του.

Το κλίμα που επικράτησε, χαρακτηρίστηκε από τον παραγοντισμό και τον αυταρχισμό. Ενώ γύρω αναπτύσσονταν δράσεις ενάντια στην πρωτοφανή κυβερνητική επίθεση, καθώς και κινήματα υπεράσπισης των ελεύθερων χώρων, της πολιτιστικής κληρονομιάς κλπ η πλειοψηφία του Δ.Σ. του συλλογικού φορέα των αρχιτεκτόνων δεν βρήκε λέξη να πει για το Μνημόνιο, τον κράτησε ουσιαστικά απόντα, να φυτοζωεί μακριά από την αληθινή ζωή, από εκεί που οφείλει να θεμελιώσει ο κλάδος μας τον κοινωνικό του ρόλο και την προσφορά, να ξαναβρεί τη χαμένη του αξιοπρέπεια.

Μόνο μέλημα, των παρατάξεων που έλεγξαν το ΔΣ, η εξυπηρέτηση ημετέρων, με ξεροκόμματα δοτών εξουσιών (με προαποφασισμένες, εκτός οργάνων, εκπροσωπήσεις σε διάφορες Επιτροπές), με την αυτοπροβολή λόμπυ με ακαδημαϊκές βλέψεις ή με βλέψεις εσωπαραταξιακών ή ενδοκυβερνητικών αναδείξεων ή αναρρηχίσεων (ιδίως με την ευκαιρία του Συνέδριου, περί το οποίο επεδείχθη μια αγαστή σύμπτωση στο ΔΣ και ένας ιδιαίτερος «επαγγελματισμός», με εξαίρεση τη Συσπείρωση και το Νέο Κίνημα).

Κατάληξη: Το πραξικοπηματικό, ανερυθρίαστο γάντζωμα στη Διοίκηση του Συλλόγου, της απερχόμενης πλειοψηφίας της, επί οκτώ μήνες μετά τη λήξη της θητείας της. Προς τιμήν της, η Αντιπροσωπεία καταψήφισε τα Πεπραγμένα της Διοίκησης αυτής, όπως και τον Οικονομικό της Απολογισμό.

Με αρκετά μοναχικό, σε συνθήκες οδυνηρές, με την απόρριψη, την υπονόμευση ή την αδιαφορία της μεγάλης πλειοψηφίας των παρατάξεων, η Συσπείρωση συνέβαλε καθοριστικά στην ίδρυση του Τμήματος Αττικής. Ελπίζουμε ότι αυτό θα βοηθήσει το ΣΑΔΑΣ ΠΕΑ να εισπνεύσει άνεμο αναζωογονητικό και πιστεύουμε ότι άξιζε τον κόπο.

Να αλλάξουμε το ΣΑΔΑΣ ΠΕΑ, να αλλάξουμε την αρχιτεκτονική, να αλλάξουμε την κοινωνία.

Η κοινωνία μας συνέρχεται από το πρώτο σοκ, από τις ενοχές και τις συνενοχές, που προσπάθησαν να καλλιεργήσουν στο συλλογικό μας υποσυνείδητο, τις επικλήσεις για τη σωτηρία της πατρίδας, τις ψεύτικες ελπίδες για ανάπτυξη, αλλά και τους ποικιλώνυμους φόβους που προσπάθησαν να μας ενσταλάξουν - την χρεοκοπία, την επιστροφή στη δραχμή, την έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, την ανεργία, το μέλλον των νέων κλπ.

Συνειδητοποιούμε ότι όλα τα κακά είναι ήδη εδώ και ότι βυθιζόμαστε ραγδαία σε μια παρατεταμένη σε διάρκεια και δραματική σε μέγεθος πτώση του βιοτικού επιπέδου στα όρια της εξαθλίωσης.

Αντιλαμβανόμαστε πλέον ότι το λεγόμενο χρέος δεν είναι παρά ένα μέσο εκβιασμού για να παίζονται πάνω στις πλάτες μας τα παιχνίδια των αγορών, να καταλύεται το σύνταγμα, να περιφρονούνται τα δημοκρατικά δικαιώματα.

Την επαύριο του κουρέματος, τα γεγονότα της 28ης Οκτώβρη, δείχνουν ότι στο εξής μαζί με τα πρόσθετα οικονομικά μέτρα, θα απαιτούνται στους σχεδιασμούς τους και πρόσθετα κατασταλτικά (περιλαμβάνονται ακόμα και θερμά επεισόδια;).

Θα μπορέσει άραγε αυτό το ποτάμι της οργής να ξεπεράσει όλα τα φράγματα και τα αναχώματα του συστήματος, να διαχυθεί στον ευρωπαϊκό νότο μέσα από την όσμωση που ήδη υπάρχει ώστε να ανατρέψει όχι μόνο την κυβέρνηση, τις κυβερνητικές επιλογές αλλά και τους σχεδιασμούς των υπερεθνικών οικονομικών επιτελείων;

Σε αυτές τις ιδιαίτερες συνθήκες μιας καυτής κοινωνικής πραγματικότητας, μπαίνει εύλογα το ερώτημα: Μή-

πως η ενασχόληση με τα ιδιαίτερα προβλήματα των αρχιτεκτόνων και της αρχιτεκτονικής μοιάζουν εκτός τόπου και χρόνου;

Όμως

ο αναστοχασμός επάνω στη σχέση του αρχιτέκτονα με τη κοινωνία, ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου του στις παρούσες έκτακτες συνθήκες είναι ζωτικής σημασίας

αισθανόμαστε την ανάγκη, να προσδιορίζουμε το κοινό στοιχείο που μας ενώνει με τους συναδέλφους και τον κόσμο της εργασίας, που αποτελεί στόχο αυτής της πολιτικής αλλά και δύναμη ανατροπής της

η οικοδόμηση ουσιαστικών δημοκρατικών διαδικασιών, στη θέση αυτών που ήδη έχουν διαταραχθεί, όπως συμβαίνει στο ΣΑΔΑΣ και η ενίσχυση της αίσθησης και της ουσίας της συλλογικότητας είναι μονόδρομος για το βάθεμα των αναζητήσεων και των διεκδικήσεών μας

Γιατί δεν μπορεί να εξαρτάται

- **το δικαίωμα** στην εργασία από την αποτίμηση της κερδοφορίας των επιχειρήσεων
- **το δικαίωμα** στην υγεία από την ασφαλιστική ενημερότητα ανέργων, υποαπασχολούμενων, κακοπληρωμένων ανθρώπων
- **το δικαίωμα** στην πρόνοια από τις αποδόσεις των ασφαλιστικών ταμείων
- **το δικαίωμα** στη σίτιση από την αγορά χρηματιστικών παραγώγων
- **το δικαίωμα** στο περιβάλλον από τα δικαιώματα ρύπων
- **το δικαίωμα** στην παιδεία από τα «ερευνητικά» προγράμματα

Γιατί δεν μπορεί να μετατρέπονται οι αρχιτέκτονες σε εισφοροσυλλέκτες νομιμοποίησης αυθαιρέτων
Γιατί δεν μπορεί η αρχιτεκτονική να ταπεινώνεται σε εκτέλεση συνταγών, στην υπηρεσία των «επενδυτών»
Γιατί προέχει η αποεμπορευματοποίηση των οικιστικών και των κοινωνικών αναγκών, η απεξάρτησή τους από το λογισμό της αξιοποίησης των κεφαλαίων.

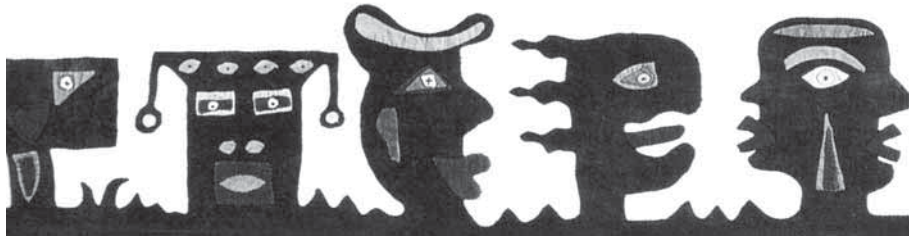
Ας κάνουμε πελάτη των αρχιτεκτόνων την κοινωνία που κυφορείται στους αγώνες.

Ας φέρουμε αυτή την κοινωνία μέσα στο ΣΑΔΑΣ ΠΕΑ

συσπειρωση αριστερων αρχιτεκτονων

syspirosiaristeronarxitektonon.blogspot.com

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΣΑΔΑΣ ΠΕΑ

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΜΠΕΓΓΚΑ ΑΛΕΞ (Ιωάννινα)

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΠΟΤΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ (Θεσ/νίκη)
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΜΙΧΑΛΗΣ (Θεσ/νίκη)
ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (Θεσ/νίκη)
ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Θεσ/νίκη)
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ (Θεσ/νίκη)
ΣΑΜΔΑΝΗΣ ΚΩΣΤΑΣ (Θεσ/νίκη)
ΣΑΧΑΝΑ ΧΡΥΣΑ (Θεσ/νίκη)
ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ (Θεσ/νίκη)
ΤΣΑΡΑΣ ΑΓΙΣ (Θεσ/νίκη)
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΙΔΗΣ ΜΑΞΙΜΟΣ (Θεσ/νίκη)

Α. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ & ΘΡΑΚΗ

ΤΣΙΜΗΓΚΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ (Ξάνθη)

ΑΤΤΙΚΗ

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΑΘΥΜΑΡΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΑ
ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΗ ΜΑΡΙΚΑ
ΓΙΑΛΥΡΗ ΘΕΑΝΩ
ΓΚΟΝΤΙΝΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΓΚΟΥΦΑ ΛΙΛΗ
ΓΛΗΝΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ – ΝΙΚΗ
ΔΕΜΕΝΕΓΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΔΟΥΛΤΣΙΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΘΕΡΜΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΑΚΗΣ
ΚΑΪΜΑΚΗ ΝΤΟΡΑ
ΚΑΪΡΟΥ ANNA
ΚΑΛΑΙΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΚΑΛΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΑΛΑΦΑΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΟΥ ΜΑΤΙΝΑ

ΚΑΝΕΛΗ ANNA
ΚΑΡΑΒΙΤΗ ΕΥΗ
ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΩΝΙΑ
ΚΑΤΣΑΡΕΛΗ ΑΣΠΑ
ΚΕΡΕΣΤΕΤΖΗ ΣΥΛΒΙΑ
ΚΛΕΙΔΩΝΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΚΟΜΜΑΤΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΟΥΝΑΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΚΟΠΑΝΑΡΗ ΜΑΡΙΑ
ΚΟΥΡΗ ΝΙΚΟΛΕΤΑ
ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΚΟΥΤΣΟΥΦΛΑΚΗΣ ΑΡΗΣ
ΚΡΕΜΟΣ ΠΑΥΛΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ – ΜΟΥΡΟΥΖΗ
ΤΑΣΙΑ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΚΩΣΤΑΣ
ΛΑΣΚΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΛΑΥΡΕΝΤΑΚΗ ΖΩΗ
ΛΟΥΙΖΙΔΗΣ ΜΠΑΜΠΗΣ
ΜΑΟΥΝΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΜΑΛΑΦΕΚΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΜΟΥΚΑ ΝΑΣΙΑ
ΜΠΟΥΚΗ ΕΛΕΝΗ
ΜΠΟΥΣΟΥΛΑΣ ΘΕΟΔΟΣΗΣ
ΜΥΡΙΑΛΗ ΜΥΡΤΩ
ΜΩΡΑΪΤΟΥ ΛΩΡΕΤΤΑ
ΝΤΟΥΜΑΣ ΠΡΙΑΜΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ (ΜΠΟΥΛΙΝΑ)
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΚΥ
ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΠΑΝΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΣ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΠΟΡΤΑΛΙΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΠΥΛΟΥΡΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΡΙΖΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΕΡΒΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΣΙΑΠΚΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΣΙΑΤΙΤΣΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
ΣΚΑΡΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΟΥΝΔΙΑ ΛΗΔΑ
ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΕΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΤΖΑΝΕΤΤΗ ΕΥΗ
ΤΟΤΣΙΚΑΣ ΠΑΝΟΣ
ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΣΙΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΦΩΤΙΑΔΟΥ ΜΑΙΡΗΛΙΑ
ΦΩΤΙΟΥ ΘΕΑΝΩ
ΧΑΛΙΚΙΑΣ ΑΛΕΚΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΑΛΩΜΗ
ΨΥΚΑΚΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΝΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
(Καλαμάτα)
ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Ναύπλιο)
ΜΠΟΥΛΟΥΜΠΑΣΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ (ΑΒΑ)
(Σπάρτη)

ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ

ΛΟΥΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ (Χίος)
ΜΑΓΕΪΡΟΣ ΤΑΣΟΣ (Χίος)
ΠΙΤΣΙΛΑΔΗΣ ΗΡΑΚΛΗΣ (Μυτιλήνη)
ΦΡΑΓΚΟΥ ΜΕΡΟΠΗ (Μυτιλήνη)

ΝΟΤΙΟ ΑΙΓΑΙΟ

ΒΑΛΙΑΤΖΑ ΛΙΛΑ (Ρόδος)
ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΠΙΠΙΤΣΑ (Σαντορίνη)
ΡΕΪΣΗ ΦΑΝΗ (Κάλυμνος)
ΣΑΜΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ (Πάρος)
ΣΤΡΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ (Κως)
ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΙΡΗΝΗ (Σύρος)

Στις περιφέρειες Δυτικής Ελλάδας και Κρήτης η Συσπείρωση στηρίζει αντίστοιχα τους συνδυασμούς **ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ** και **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ**, στους οποίους συμμετέχουν μέλη της